

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 21 września 2023 r.

Poz. 5240

WYROK NR II SA/WR 890/22 WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO WE WROCŁAWIU

z dnia 23 maja 2023 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu
w składzie następującym:

Przewodniczący
Sędziowie

Sędzia WSA Adam Habuda (spr.)
Sędzia WSA Olga Białek
Sędzia WSA Wojciech Śnieżyński
Wiktoria Sojka-Ratajczyk

Protokolant

po rozpoznaniu w Wydziale II na rozprawie w dniu 23 maja 2023 r.
sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego
na uchwałę Rady Gminy Męcinka
z dnia 31 sierpnia 2022 r. nr XLIX/384/2022
w przedmiocie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania
przestrzennego Gminy Męcinka

I. stwierdza nieważność zaskarżonej uchwały w zakresie § 12 pkt 5 we fragmencie: „złóże to urabiane może być przy użyciu materiałów wybuchowych, z czym związane są szkodliwe oddziaływania w postaci: rozrzutu odłamków skalnych, działania powietrznej fali uderzeniowej i szkodliwych drgań parasejsmicznych, w związku z czym należy: 1) ograniczyć lokalizację obiektów budowlanych trwale związanych z gruntem, które mogłyby być narażone na szkodliwy wpływ drgań do czasu zakończenia urabiania złoża „Winna Góra” przy użyciu materiałów wybuchowych i w zasięgu drgań parasejsmicznych; 2) parkingi oraz szatnie dla zawodników należy lokalizować na terenie bezpośrednio przylegającym do działki drogowej przebiegającej po wschodniej stronie terenu ze względu na prowadzone na złożu „Winna Góra” roboty strzałowe; 3) przy realizacji inwestycji należy zabezpieczyć istniejący rów służący jednocześnie do odprowadzania wód z zakładu górniczego eksploatującego złożo „Winna Góra”, przy czym sposób zabezpieczenia rowu powinien uwzględniać możliwość odprowadzenia obecnego oraz planowanego dopływu wód (z uwzględnieniem deszczy nawaalnych), a zabezpieczenie rowu powinno być wykonane wspólnie (w porozumieniu) z przedsiębiorcą prowadzącym wydobywanie kopaliny ze złoża „Winna Góra”; 4) korzystanie z terenu powinno odbywać się z uwzględnieniem godzin prowadzonych robót strzałowych w zakładzie górniczym.”

II. zasądza od Gminy Męcinka na rzecz strony skarżącej kwotę 480 zł (słownie: czterysta osiemdziesiąt) tytułem zwrotu kosztów postępowania sądowego.

Uzasadnienie

Wojewoda Dolnośląski (dalej Wojewoda, skarżący) zaskarżył do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu uchwałę Rady Gminy Męcinka nr XLIX/384/2022 (dalej także jako Rada) z dnia 31 sierpnia 2022 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Męcinka (dalej uchwała, plan miejscowy).

Zastrzeżenia Wojewody wywołał § 12 ust. 5 uchwały we fragmencie: „złóże to urabiane może być przy użyciu materiałów wybuchowych, z czym związane są szkodliwe oddziaływania w postaci: rozrzutu odłamków skalnych, działania powietrznej fali uderzeniowej i szkodliwych drgań parasejsmicznych, w związku z powyższym należy: 1) ograniczyć lokalizację obiektów budowlanych trwale związanych z gruntem, które mogłyby być narażone na szkodliwy wpływ drgań do czasu zakończenia urabiania złoża „Winna Góra” przy użyciu materiałów wybuchowych i w zasięgu strefy drgań parasejsmicznych; 2) parkingi oraz szatnie dla zawodników należy lokalizować na terenie bezpośrednio przylegającym do działki drogowej przebiegającej po wschodniej stronie terenu ze względu na prowadzone na złożu „Winna Góra” roboty strzałowe; 3) przy realizacji inwestycji należy zabezpieczyć istniejący rów służący jednocześnie do odprowadzania wód z zakładu górniczego eksploatującego złożo „Winna Góra”, przy czym sposób zabezpieczenia rowu powinien uwzględniać możliwość odprowadzenia obecnego oraz planowanego dopływu wód (z uwzględnieniem deszczy nawalnych), a zabezpieczenie rowu powinno być wykonane wspólnie (w porozumieniu) z przedsiębiorcą prowadzącym wydobywanie kopaliny ze złoża „Winna Góra”; 4) korzystanie z terenu powinno odbywać się z uwzględnieniem godzin prowadzonych robót strzałowych w zakładzie górniczym”.

Wojewoda podniósł istotne naruszenie art. 28 ust. 1 i art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz. 503, dalej upzp) oraz art. 30 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2022 r. poz. 1072).

Jak wskazuje Wojewoda, istotne naruszenie manifestuje się we wprowadzeniu do planu miejscowego ustaleń właściwych dla koncesji na poszukiwanie, rozpoznawanie, wydobywanie złóż kopalin, a tym samym wkroczenie przez Radę w kompetencje organu koncesyjnego.

Uzasadniając skargę Wojewoda wskazał okoliczności, które uniemożliwiają mu stwierdzenie nieważności uchwały we własnym zakresie.

Opierając się na przepisach art. 28 ust. 1 upzp w związku z art. 15 ust. 2 pkt 7 i pkt 9 upzp w związku z art. 15 ust. 2 i 3 upzp w związku z art. 16 ust. 1 upzp w związku z § 4 pkt 8 i pkt 10 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2021 r. poz. 2404) Wojewoda wykazał naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego.

W ocenie Wojewody naruszenie polega na tym, że w zaskarżonym fragmencie określono nie szczególnie warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, lecz określono elementy koncesji na wydobywanie złóż z terenu górniczego „Winna Góra”.

Skarżący wniósł o stwierdzenie nieważności przywołanego przepisu we wskazanym fragmencie oraz o zasądzenie kosztów postępowania.

Odnosząc się do stanowiska Wojewody, Zastępca Wójta Gminy Męcinka wyjaśnił, że taki kształt kwestionowanej regulacji ma podstawę w warunkach, jakie określił dnia 21 grudnia 2021 r. Dyrektor Okręgowego Urzędu Górniczego we Wrocławiu, ustalonych dla planowanego boiska sportowego w Piotrowicach, na terenie działki nr 941 dla inwestycji w postaci boiska do piłki nożnej.

Przedstawiciel Gminy wyjaśnił, że w toku zmiany planu miejscowego zachodziła obawa, że nieuwzględnienie warunków organu górniczego mogłoby spowodować odłożenie inwestycji, ze względu na brak uzgodnienia projektu zmiany planu miejscowego przez Dyrektora Okręgowego Urzędu Górniczego we Wrocławiu.

Wojewoda nie uznał wyjaśnień podnosząc, że wprowadzone regulacje naruszają prawo, to znaczy wykraczają poza zakres regulacji planu miejscowego określony w art. 15 ust. 2 i ust. 3 upzp.

W odpowiedzi na skargę Rada nie wnosi o jej oddalenie. Eksponuje stanowisko, że kwestionowane ustalenia wynikają z warunków, jakie określił organ górniczy, a uwzględniając w planie miejscowym te warunki, Rada kierowała się obawą przed brakiem uzgodnienia projektu planu. Rada argumentuje, że regulacje zostały pozytywnie uzgodnione przez Dyrektora Okręgowego Urzędu Górniczego we Wrocławiu, i nie pozostają w sprzeczności z istotą planu miejscowego określoną w art. 4 ust. 1 upzp.

W piśmie procesowym datowanym na dzień 24 stycznia 2023 r. odnosząc się do odpowiedzi na skargę Wojewoda podkreśla, że to Gmina odpowiadała za opracowanie nowelizacji planu miejscowego zgodnie z przepisami prawa, a dokument z dnia 21 grudnia 2021 r. obejmuje pozytywną opinię organu górniczego nie wobec planu miejscowego, ale wobec studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Męcinka. Wojewoda podtrzymuje zarzuty i akcentuje ich akceptację przez Gminę.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu zważył, co następuje:

Skarga Wojewody została uwzględniona, aczkolwiek połowicznie z przyczyn jakie wskazał skarżący.

Podstawy prawne i zakres kognicji sądu administracyjnego wyznacza Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., która w art. 175 sytuuje sądy administracyjne w systemie wymiaru sprawiedliwości, a poprzez art. 184 nakazuje sądom administracyjnym, w zakresie określonym w ustawie, sprawować kontrolę działalności administracji publicznej.

Ustawą, o której mowa w Konstytucji jest przede wszystkim ustawa z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 137), oraz ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329, dalej także jako p.p.s.a.).

Jak stanowi art. 1 § 1 – 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych, sądy administracyjne sprawują wymiar sprawiedliwości przez kontrolę działalności administracji publicznej, a kontrola ta sprawowana jest pod względem zgodności z prawem, jeżeli ustawy nie stanowią inaczej.

Według przepisu art. 3 § 2 pkt 5 ustawy p.p.s.a. kontrola działalności administracji publicznej przez sądy administracyjne obejmuje orzekanie w sprawach skarg na akty prawa miejscowego jednostek samorządu terytorialnego i terenowych organów administracji rządowej.

W niniejszym postępowaniu kontrola sądowa ogniskuje się na będącym, w myśl art. 14 ust. 8 upzp, aktem prawa miejscowego, miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego gminy Męcinka.

Przedmiotem kontroli jest uchwała nowelizująca wskazany wyżej plan miejscowy, podważona skargą Wojewody.

Oceniając chronologię sprawy należy podkreślić, że po upływie 30 dni od daty doręczenia uchwały organowi nadzoru aktu, organ ten nie może we własnym zakresie stwierdzić nieważności uchwały, i pozostaje mu zaskarżenie uchwały do sądu administracyjnego (art. 91 ust. 1 w związku z art. 93 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, Dz. U. z 2021 r. poz. 1372 ze zm.).

Kryterium badania przedmiotowej uchwały stanowi, zgodnie z art. 1 § 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych, zgodność z prawem.

Wojewoda zarzucił istotne naruszenie art. 28 ust. 1 i art. 4 upzp oraz art. 30 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 Prawa geologicznego i górniczego poprzez wprowadzenie w planie ustaleń właściwych dla koncesji na poszukiwanie, rozpoznawanie, wydobywanie złóż kopalin, a tym samym wkroczenie w kompetencje organu koncesyjnego. Tym samym, w ocenie Wojewody, regulacja narusza zasady sporządzania planu miejscowego.

Jak stanowi art. 28 ust. 1 upzp, nieważność uchwały rady gminy w całości lub części w przedmiocie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego powodowana jest istotnym naruszeniem zasad sporządzania planu miejscowego, istotnym naruszeniem trybu jego sporządzania, a także naruszeniem właściwości organów w tym zakresie.

Zasady sporządzania planu dotyczą merytorycznej jego zawartości (przyjętych w nim ustaleń, część tekstowej, graficznej oraz załączników), a także standardów dokumentacji planistycznej. Istotne naruszenie trybu sporządzania planu następuje, gdy ustalenia planistyczne są odmienne od tych, które zostałyby podjęte,

gdyby nie naruszono procedury sporządzania aktu planistycznego (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 20 października 2011 r., sygn. II OSK 1593/11, Centralna Baza Orzeczeń i Informacji o Sprawach, CBOIS). Naruszenie zasad sporządzania planu to przyjęcie rozwiązań niezgodnych z normami konstytucyjnymi lub zawartymi w ustawach materialnoprawnych - które to normy wyznaczają granice wykonywania władztwa planistycznego (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 września 2008 r., II OSK 215/08, CBOIS).

Przepis art. 4 ust. 1 w związku z art. 14 ust. 8 upzp statuuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jako akt prawa miejscowego, w którym następuje ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu.

Art. 15 ust. 2 upzp wymienia obligatoryjne elementy planu miejscowego. W punkcie 1 przepisu ustawodawca wskazał przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania, w punkcie 7 granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, na podstawie odrębnych przepisów, terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, obszarów osuwania się mas ziemnych, krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa; natomiast w punkcie 9 szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy.

Uszczegółwiające przepisy upzp rozporządzenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2021 r. poz. 2404), odnosząc się do ustaleń części tekstowej projektu planu miejscowego w zakresie sposobów zagospodarowania terenu lub obiektów nakazuje formułować nakazy, zakazy, dopuszczenia i ograniczenia w zagospodarowaniu terenów (§ 4 pkt 8). Natomiast w zakresie szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczeń w ich użytkowaniu ustalenia powinny zawierać nakazy, zakazy, dopuszczenia i ograniczenia w zagospodarowaniu terenów (§ 4 pkt 10).

Stanowiąca przedmiot regulacji planistycznej nieruchomości w części posiada status terenu górniczego, a więc w myśl art. 6 ust. 1 pkt 15 Prawa geologicznego i górniczego jest przestrzenią objętą przewidywanymi szkodliwymi wpływami robót górniczych zakładu górniczego.

Jak wymaga art. 104 Prawa geologicznego i górniczego, obszary i tereny górnicze uwzględnia się w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Projekt planu miejscowego w tym zakresie, zgodnie z art. 17 pkt 6 lit. b tiret 6 upzp, wymaga uzgodnienia właściwego organu nadzoru górniczego w zakresie zagospodarowania terenów górniczych.

Z powyższych przepisów przyłożonych do realiów sprawy wynika, że w planie miejscowym obowiązkowo określa się granice i sposoby zagospodarowania terenów górniczych.

Odzwierciedleniem zastosowania tych przepisów w realiach sprawy jest także obecne w aktach administracyjnych sprawy postanowienie Dyrektora Okręgowego Urzędu Górniczego we Wrocławiu z dnia 6 czerwca 2022 r. uzgadniające zmianę przedmiotowego planu miejscowego w zakresie dotyczącym zagospodarowania fragmentu terenu górniczego.

Kwestię prawną stanowi ocena, czy wprowadzona przez prawodawcę miejscowego regulacja, zakwestionowana przez Wojewodę, mieści się w granicach wyznaczonych prawem powszechnie obowiązującym, w tym ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w szczególności:

- czy ustala przeznaczenie terenu oraz określa sposoby zagospodarowania terenu i warunki zabudowy terenu (co nakazuje art. 4 ust. 1 upzp)
- czy określa granice i sposoby zagospodarowania terenu górniczego (art. 15 ust. 2 pkt 7 upzp)
- czy sformułowana jest w sposób precyzyjny, jednoznaczny, czytelny dla adresatów planu, i wykluczający arbitralność interpretacyjną (art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, § 6 i § 11 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”).

Kwestionowana regulacja planu miejscowego znajduje się w rozdziale 3 zatytułowanym: Szczegółowe zasady zagospodarowania terenów, i odnosi się do terenu sportu i rekreacji oznaczonego symbolem M-US o przeznaczeniu podstawowym – teren sportu i rekreacji, kultury fizycznej. Obszar opracowania znajduje się w granicach terenu górniczego ustanowionego dla eksploatacji bazaltu ze złoża „Winna Góra”.

We wskazanym fragmencie przepisu § 12 ust. 5 prawodawca miejscowy określił uwarunkowania urabiania złoża (złóże urabiane może być przy pomocy materiałów wybuchowych), i następstwa takiej formy urabiania konkretnego złoża (szkodliwe oddziaływania w postaci rozrzutu odłamków skalnych, działania powietrznej fali uderzeniowej, szkodliwych działań parasejsmicznych). Dalej, w reakcji na szkodliwe oddziaływania z tym związane Rada wskazała sposoby i ograniczenia realizacji inwestycji, zważywszy sąsiedztwo urabianego złoża (ograniczenie lokalizacji obiektów budowlanych trwale związanych z gruntem, które mogłyby być narażone na szkodliwy wpływ drgań do czasu zakończenia urabiania złoża przy pomocy materiałów wybuchowych, określony sposób lokalizacji parkingów i szatni dla zawodników, zabezpieczenie istniejącego rowu służącego jednocześnie do odprowadzania wód z zakładu górniczego eksploatującego złożo, korzystanie z terenu z uwzględnieniem godzin prowadzonych robót strzałowych w zakładzie górniczym).

W ocenie Wojewody taki kształt regulacji powoduje, że nastąpiło określenie w niej nie szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczeń w ich użytkowaniu, lecz określono elementy koncesji na wydobywanie złóż z terenu górniczego, to znaczy uregulowano sposób wykonywania działalności związanej z eksploatacją złoża bazaltu w granicach terenu górniczego. Tymczasem ani obowiązkowe ani fakultatywne ustalenia planu miejscowego nie odnoszą się do sposobu prowadzenia działalności gospodarczej na terenie o określonym przeznaczeniu i określonych zasadach gospodarowania. Sposób prowadzenia działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu kopalin może być ustalony w decyzji, to znaczy koncesji (art. 30 ust. 1 pkt 1 Prawa geologicznego i górniczego). Wojewoda twierdzi, że nie należy do kompetencji organów planistycznych zamieszczanie w planie miejscowym regulacji kierowanych do stron postępowania administracyjnego w sprawie udzielenia koncesji uregulowanej w przepisach Prawa geologicznego i górniczego. Stanowi to wkroczenie w kompetencje organów z art. 22 Prawa geologicznego i górniczego oraz przekroczenie granic władztwa planistycznego. Plan miejscowy nie może regulować sposobu prowadzenia działalności związanej z eksploatacją określonej kopaliny ponieważ taka regulacja pozbawiona jest cech abstrakcyjności i generalności.

Sąd dokonując kontroli przedmiotowej uchwały nowelizującej dostrzegł jej wadliwość w stopniu istotnym, w postaci naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego, jednak nie w pełni z przyczyn, jakie wskazał w skardze Wojewoda.

Mianowicie sformułowanie „złóżo może być urabiane przy użyciu materiałów wybuchowych, z czym związane są szkodliwe oddziaływania..” nie oznacza, że prawodawca lokalny nakazuje jak powinno być urabiane złożo, ale nakreśla jedynie kontekst prac urobkowych, i sformułowanie to należy czytać kompleksowo, w związku z ograniczeniami, jakie wprowadza się dalej.

Niemniej takie sformułowanie jest w planie miejscowym zbędne, bowiem sposób urabiania złoża wynika z treści decyzji koncesyjnej, która ma określać rodzaj i sposób wykonywania zamierzonej działalności. Zgodnie z art. 30 ust. 1 pkt 1 Prawa geologicznego i górniczego koncesja na wydobywanie kopalin ze złóż określa rodzaj i sposób wykonywania zamierzonej działalności.

Ponadto przyjęty sposób sformułowania tego fragmentu może stworzyć uzasadnione wrażenie u adresatów planu, że to prawodawca lokalny określił sposób urabiania złoża. Stoi to w sprzeczności ze wskazanymi wyżej konstytucyjnymi wzorcami kreowania przepisów prawnych zgodnie z zasadą demokratycznego państwa prawnego, a także nie respektuje normatywnych i doktrynalnych zasad techniki prawodawczej.

Jeżeli chodzi o ograniczenie sformułowane przez Radę w punkcie 1 (ograniczyć lokalizację obiektów budowlanych trwale związanych z gruntem...), to wyrażenie „ograniczyć lokalizację” jest nieprecyzyjne, niedookreślone, i nie da się stosować w taki sposób, by adresaci planu mieli poczucie pewności i przewidywalności, w jakim stopniu, na ile, lokalizacja jest dopuszczalna.

Występujący w pkt 2 zaskarżonego fragmentu nakaz lokalizowania szatni dla zawodników na terenie bezpośrednio przylegającym do działki drogowej ze względu na prowadzone na złożu roboty strzałowe jest nieprecyzyjny, nie wiadomo bowiem jakie szatnie dla zawodników miał na myśli prawodawca lokalny.

Nakaz zabezpieczenia istniejącego rowu służącego odprowadzaniu wód opadowych, nakaz wykonania zabezpieczenia wspólnie z przedsiębiorcą górnictwem (pkt 3), ma charakter konkretny, indywidualny, co także nie jest spójne z charakterem planu miejscowego jako aktu generalnego, abstrakcyjnego. Ponadto nakazuje zrealizowanie określonych czynności w porozumieniu z innym podmiotem (przedsiębiorcą prowadzącym wydobywanie kopaliny), co może okazać się prawnie niewykonalne.

Sformułowanie z punktu 4 (korzystanie z terenu powinno odbywać się z uwzględnieniem godzin prowadzonych robót strzałowych w zakładzie górnictwem) oznacza wprawdzie ograniczenie w użytkowaniu terenu, jednak Rada wkracza tu w kompetencję organu górnictwem, zważywszy, że teren opracowania znajduje się w granicach terenu górnictwem. Z tego powodu sformułowanie tej treści nie powinno wchodzić do regulacji planu miejscowego.

Zważywszy na powyższe, Sąd uznał, że sposób realizacji przez Radę Gminy Męcinka norm z art. 15 ust. 2 pkt 7 i pkt 9 upzp jest nienależyty, i wypełnia znamiona istotnego naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego, o którym mowa w art. 28 ust. 1 upzp.

Jednocześnie Sąd uwzględnił, że nawet istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego nie musi powodować nieważności całej uchwały, bowiem jeśli naruszenia dotyczą tylko części ustaleń planu, to wystarczające jest wyeliminowanie z obrotu prawnego tylko tej części, o ile pozostała niewadliwa część może funkcjonować samodzielnie w obrocie (wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 25 maja 2021 r. sygn. II OSK 1874/18, z dnia 7 grudnia 2021 r. sygn. II OSK 451/21, Centralna Baza Orzeczeń i Informacji o Sprawach, CBOIS).

Pozostałe przepisy planu miejscowego są niekontrowersyjne, a ich analiza przez Sąd, zgodnie z art. 134 § 1 p.p.s.a. nie będący związany zarzutami i wnioskami skargi oraz powołaną podstawą prawną, nie wykazała naruszenia prawa.

Z przedstawionych powodów Sąd orzekł na podstawie art. 147 § 1 p.p.s.a. i uwzględnił skargę stwierdzając nieważność uchwały w wyżej wskazanej części.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 200 i art. 205 § 2 p.p.s.a. uwzględniając poniesione przez stronę skarżącą koszty w łącznej kwocie 480 zł (wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika).